

[Henning Philipsen.]

er kommet så langt, at man har vedtaget den.

Må jeg dernæst sige, at jeg ligesom boligministeren er rørt, når jeg hører den tidligere boligminister fortælle om, hvilken omsorg han har for unge familier med den samme indkomst, som betaler en meget forskellig husleje. Hvad er det i virkeligheden, det drejer sig om? Jo, at såvel den tidligere boligminister som hans to fæller i den nuværende opposition kun har ét eneste forslag herimod, det er sætte lejen op i den gamle boligmasse. Så tror man, at man har løst alle problemer. Man har endnu i 1972 ikke forstået, at med nøjagtig de samme argumenter førte man boligforliget igennem i 1966. Det var angiveligt med det formål at skaffe flere penge til at bygge flere boliger for, angiveligt med det formål at få disse boliger gjort billigere. Hvad er der sket i mellemtiden? Præcis det, som socialistisk folkeparti forudså i 1966: der er sket nøjagtig det modsatte. Alligevel hævder den tidligere boligminister nøjagtig det samme standpunkt i dag. Jeg synes, han i hvert fald burde have taget ved lære af resultaterne i de 6 år, siden man vedtog boligforliget i 1966. Nu vel, det vil han ikke, men så må han i hvert fald være klar over, at når man kun kender den ene vej, at sætte lejen op i den ældre boligmasse, bliver resultatet ganske enkelt det, at man i adskillige tilfælde sætter lejen op i boliger, som der allerede betales for meget for, og det giver ikke én ny bolig.

Må jeg til sidst sige til hr. Guldberg, at vi har en forskellig opfattelse af, hvad andelselskaber står for. Hr. Guldberg taler om, hvem der får afdragene i andelsboligforeningerne og i det almenyttige byggeri nu. Det får nøjagtig de samme, som alle mulige andre mennesker betaler afdrag til, nemlig de, der ejer obligationerne. Men hr. Guldberg glemmer én ting, nemlig hvad der sker, når disse lån er amortiseret, og det sker jo, inden der er gået så forfærdelig mange år, for de ældste af foreningernes vedkommende. Der sker det, at bortset fra de rene driftsudgifter, sættes huslejen ikke ned. . .

Anden næstformand (Hanne Budtz): Må jeg bede om lidt ro i salen.

Henning Philipsen: Huslejen sættes ikke ned for de pågældende boliger, men det, der ligger ud over driftsudgifterne, går ind i det fælles foretagende. Så er der ingen tvivl om, hvor pengene går hen: de går også til de mennesker, der bor der.

Men det rigtige efter min mening — og det er måske det, der skiller hr. Guldberg og mig, sådan har jeg forstået det — er, at ingen har en ret, som er større end en andens. Retten er nøjagtig lige stor, hvad enten indskuddet har været 2.000 kr. eller som for nærværende 10.000 kr. eller 12.000 kr. Man er andelshaver med de samme rettigheder og forpligtelser, på de samme vilkår, hverken mere eller mindre.

Boligministeren (Helge Nielsen): Ja, det er kun et par korte bemærkninger. Jeg kan stadig væk ikke godtage hr. Hastrups betragtninger om de sociale forskelle på den familie, som skal betale den nye husleje, og den familie, der sidder med en lejlighed i den ældre boligmasse. Jeg erkender, at det problem er der, og jeg mener også, vi skal have det løst, og det er en af de ting, vi skal beskæftige os med, når vi skal have klaret de langsigtede problemer. Men jeg mener stadig væk ikke, og det vil jeg fastholde, at det forslag, som VKR-regeringen gennemførte om genudlejningsforhøjelser, har ført os mange skridt nærmere løsningen af dette store og alvorlige problem. Jeg vil endog hævde den påstand, at det måske i højere grad har fjernet os fra løsningen af det.

Til hr. Guldberg vil jeg sige, at jeg er meget villig til at diskutere de mange forskellige typer andelsboligforeninger. Jeg tror endog, jeg kan love, at vi fra boligministeriets side kan give oplysninger om, hvor mange forskellige typer og hvor mange forskellige slags vedtægter der er. Jeg skal i hvert fald gøre, hvad jeg kan for, at der kan komme en redegørelse om disse ting.

Nogle af de øvrige spørgsmål, som hr. Guldberg var inde på, var jo rene skatte-spørgsmål, som vel i højere grad var henvendt til finansministeren end til mig.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at jeg har sjældent hørt hr. Guldberg sige noget om boligsituationen uden at sammenstille det med et angreb på det almenyttige byggeri og dets forhold. Jeg synes egentlig,